

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی فرهنگی

فرستنده: احمد پوپل

۲۳ مارچ ۲۰۲۱

ابن دیلاق - ۱۴

منع زنده ساختن مُرده

جبریل پیرید و زود آمد
گوید که برای حرفِ اینها
اما به جهان عروسِ مُرده
بهرش به کنارِ حوضِ کوثر
البته هـوا و آب آنجا
سالی دوسه عیش می نماید
رو کرد به اهلِ بیتِ اطهار^۱:
جبریلِ امین کنون در اینجاست
السّاعه مـرا نمود مُلهم^۲
کز روی شـعفا کـدام یک را
این عالمِ دون و رنج و محنت؟
گفتند تمام، «دارِ عُنْبا»^۳
صد رحمتِ حق به شیرتان باد
حقا ز صفاً قلب و ایمان
دنیایِ دَنی شوم غـدّار
آنرا که عقیده ای تمام است
با آن همه قصرهایِ جَنّات^۴

گفت: «اوت سلام می رساند
صد مُعجزه دگر بفرما!
دیگر نشود دوباره زنده
قصریست بپا، زرز و گوهر
بـهتر بود از قفـار^۵ و صحرا
تا شوهرش از عقب بیاید
بی گریه درست شد دگر کار!»
او شاهدِ گفت و گویِ ماهاست
تا از همه شما بپُـرسم
ترجیح دهید از این دودنیا
یا آخرت و قـصور و جَنّت؟
فرمود: «هزار بارک الله^۶!»
روح پـدرانتان شود شاد
هستید تمامتان مسلمان
خوبست برای عیش کفّار
دل بستگی جهان حرام است!
ماند کسی اندر این کثافات؟!^۷

۱ - بپا [ب.ب.] (ص مرکب) مستقر. برجای. بپا بودن، برقرار بودن ایستاده.

۲ - قفار: جمع قفر بیابان بی آب و علف

۳ - اهل بیت اطهار: خانواده پاک، خانواده رسول پاک

۴ - مُلهم: کسی که امری به وی الهام یا تلقین شده، الهام شده

۵ - شعفا: خوشی، سرور شادمانی

۶ - دار عُنبا: جهان دیگر، آخرت

۷ - بارک الله افرین خدا بر تو باد

۸ - جَنّات: بهشت ها، باغ ها